

[Kirsten Jacobsen]

at anskaffe sig et par nye briller, så han kan se lidt på distance.

Og må jeg så ikke – det skulle være unødvendigt – gøre hr. Risgaard Knudsen opmærksom på, hvad der står i Folketingets forretningsorden. Den plejer hr. Risgaard Knudsen med glæde at citere herinde, og deraf vil hr. Risgaard Knudsen jo vide, at såvel ministrene som forespørgeren skal være til stede under debatten; ellers bør formanden afbryde mødet. Derfor burde hr. Risgaard Knudsen have haft så meget tillid til formandens overblik, at han ikke havde efterlyst min tilstedeværelse i salen.

Birthe Hansen (SF):

Se, jeg har ikke opholdt mig på Bornholm den sidste uges tid, og jeg er heller ikke født på Bornholm; jeg har godt nok engang i efteråret 1993 været med Kulturudvalget på Bornholm, men jeg synes ikke rigtig, det tæller i denne her sammenhæng.

Derfor har jeg været nødt til at sætte min lid til de bornholmske aviser inden for de sidste ugers tid. Det kan da godt være, at det, jeg har kunnet læse mig til dér, det, som politikere og erhvervsfolk er citeret for, ikke er korrekt, men så må det jo være disse erhvervsfolks og politikeres opgave at tage til genmæle.

Det, jeg vil sige nu, står vist i strid modsætning til det, som fru Kirsten Jacobsen refererede de samme politikere og de samme erhvervsfolk for; for det, jeg har kunne læse mig til, var nogle ord om, at ingen tidligere regering har været så god for øen, som den nuværende. Det lyder jo lovende. Erhvervslivets repræsentanter har desuden lutter lovord tilovers for det ministerielle bureaukrati, fordi de har oplevet stor velvilje og forståelse, når de har kontaktet de pågældende instanser. Desuden har det jo sikkert også hjulpet på humøret, at den såkaldte hjælpekasse i 1993 resulterede i et sted mellem 400 og 500 mio kr.

Alligevel kan det jo ikke skjules, at ordningen med at trække risikofri kapital til øen måske ikke helt har levet op til forventningerne om et antal nye arbejdspladser sådan på omkring de 500. Effekten har i bedste fald vist sig kun at være 40-50 nye arbejdspladser.

Det er selvfølgelig alt for ringe, men desværre er det, må jeg sige, ingen overraskelse for SF. Vi forudså, hvilke muligheder lidt tvivlsomme firmaer ville få for at hjælpe skattepla-

gede danskere sådan i al almindelighed ved deres specialarrangementer, og at man – altså Folketinget – med den slags lovgivning måske var med til at ødelægge muligheden for at nå det egentlige mål, nemlig at skabe mere beskæftigelse på Bornholm. SF sagde dengang rent ud, at vi ikke troede en døjt på de løsningsmuligheder, der blev foreslået, og vi forudså dengang, at det ville give adgang til økonomiske finurligheder.

Jeg er også sikker på, at der i dag må være mange arbejdsløse bornholmere – nu snakker jeg ikke om erhvervsfolk, jeg snakker ikke om politikere, men om sådan ganske almindelige bornholmere – som stadig væk føler sig noget skuffede over, at de på trods af hjælpekassen stadig er henvist til en plads i arbejdsløshedskøen.

Nu har jeg så også kunnet læse mig til, at det er meningen, at hjælpen fra sidste år skal gøres op på en konference, som skal finde sted på Bornholm engang i løbet af august, altså sidst på sommeren, og i SF vil vi da spændt afvente resultatet og se på det med interesse.

Man kan jo så håbe på, at der til trods for useriøse projekter alligevel er en omstilling i gang på Bornholm, og jeg vil da gerne meget kort citere formanden for erhvervsrådet, som på repræsentantskabsmødet den 21. april sagde – ikke at det ville ske med stormskridt, men at der var en svag og en positiv fremgang på Bornholm.

Men jeg vil nu gøre det, at jeg vil vende blikket et helt andet sted hen; jeg vil ikke vende det bort fra Bornholm, men jeg vil vende det til en anden særordning, nemlig det, der hedder projekt Baltisk Uddannelsesø, som vi mener bør udvikles i sin grundidé, primært ved at gøre det permanent. For hvis det er rigtigt, som det siges, at det har gavnet både demokratierne i Østeuropa og Bornholm, synes vi sandelig, det er fint nok. Men så syntes vi også, at man bør tænke lidt mere langsigtet. De ressourcer og den viden, som nu er opbygget, bør nyttiggøres til aktiviteter, som går videre end oprindelig tænkt. Eksempelvis vil der ofte i forbindelse med eksportorder til de baltiske lande være behov for relevant uddannelse; her tænker jeg nok specielt på teknologisk udstyr til rensningsanlæg, affaldsbehandlingssystemer, energibesparende anlæg osv., og denne uddannelse mener vi måske med fordel kunne placeres helt eller delvis på Bornholm.